

Συνέντευξη στη Μαρία Βασιλείου, [TA NEA 21.06.24](#)

Γιατί ο εκτελεστικός αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου για τη Μελέτη του Παγκόσμιου Αντισημιτισμού και Πολιτικής (ISGAP) Ντέιβιντ Χάρις ανησυχεί για μια ευρύτερη εξάπλωση της σύγκρουσης μεταξύ Ισραήλ και Χεζμπολάχ - Τι λέει για τον ρόλο ΗΠΑ και ΕΕ

Θα ήταν χρήσιμο, αν και ίσως μη ρεαλιστικό να υπάρξει ένα κοινό μέτωπο ΕΕ - ΗΠΑ που προειδοποιεί τη Χεζμπολάχ να σταματήσει την κλιμάκωση ειδάλλως θα αντιμετωπίσει τη συλλογική απάντηση του δημοκρατικού κόσμου επισημαίνει ο Ντέιβιντ Χάρις, εκτελεστικός αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου για τη Μελέτη του Παγκόσμιου Αντισημιτισμού και Πολιτικής (ISGAP) στη συνέντευξη που παραχώρησε στα «NEA» στο πλαίσιο του 28th Government Roundtable του Economist (2-4 Ιουλίου).

Η σύγκρουση μεταξύ Ισραήλ και Χεζμπολάχ έχει ενταθεί. Ανησυχείτε για μια ευρύτερη εξάπλωση της σύγκρουσης και τι θα μπορούσε να γίνει για να περιοριστεί;

Ναι, υπάρχει κάθε λόγος ανησυχίας. Η Χεζμπολάχ διαθέτει ένα μεγάλο οπλοστάσιο όπλων, συμπεριλαμβανομένων χιλιάδων πυραύλων ακριβείας, και μια καλά εκπαιδευμένη πολιτοφυλακή. Έχει την πλήρη υποστήριξη και χρηματοδότηση του ιρανικού επαναστατικού καθεστώτος, που είναι ο συνδετικός ιστός μεταξύ της Χαμάς, της Χεζμπολάχ και των Χούτι. Η Χεζμπολάχ λειτουργεί ως κράτος εν κράτει στον Λίβανο. Το Ισραήλ επιδιώκει τώρα να αποτρέψει τη Χεζμπολάχ μέσω στοχευμένων επιδρομών και ξεκάθαρων προειδοποιήσεων ως απάντηση στις εκτοξεύσεις ρουκετών από τη Χεζμπολάχ. Θα ήταν προφανώς χρήσιμο, αν και ίσως μη ρεαλιστικό σήμερα, να δούμε ένα κοινό ευρωπαϊκό-αμερικανικό μέτωπο που προειδοποιεί τη Χεζμπολάχ να σταματήσει την κλιμάκωση ή θα αντιμετωπίσει τη συλλογική απάντηση του δημοκρατικού κόσμου. Αλλά μια ΕΕ που δεν μπόρεσε να κατατάξει τη Χεζμπολάχ στο σύνολό της ως τρομοκρατική οργάνωση και αντ' αυτού δημιούργησε την καθαρή μυθοπλασία μιας στρατιωτικής πτέρυγας, την οποία κατέταξε, και μιας πολιτικής πτέρυγας, την οποία δεν κατέταξε, δείχνει περισσότερο φόβο παρά θάρρος. Και σε μια περίοδο εκλογών στη Γαλλία, τη Βρετανία και τις ΗΠΑ είναι ακόμη λιγότερο πιθανό να ενωθούν σε μια επίδειξη δύναμης και αποφασιστικότητας. Εν τω μεταξύ γίνονται διπλωματικές προσπάθειες για να αποτραπεί ένας πόλεμος πλήρους κλίμακας πυροδοτούμενος από τη Χεζμπολάχ. Αν και δεν θα ήταν μόνιμη λύση, αφού η Χεζμπολάχ επιδιώκει τον αφανισμό του Ισραήλ, θα μπορούσε να προσφέρει μια προσωρινή ανακούφιση.

Ο Μπάιντεν υπερασπίστηκε πάλι πρόσφατα το σχέδιο κατάπαυσης του πυρός. Πώς εξηγείτε τη δυσκολία των εμπλεκόμενων μερών να το αποδεχτούν; Ανησυχείτε ότι η ισραηλινή κυβέρνηση δεν έχει ένα βιώσιμο σχέδιο για τον τερματισμό του πολέμου;

Εκτιμώ τις προσπάθειες του προέδρου Μπάιντεν. Αλλά επανειλημμένα οι προτάσεις του απορρίφθηκαν από τη Χαμάς, η οποία συνεχίζει να προσθέτει εντελώς μη ρεαλιστικές απαιτήσεις στη διαπραγματευτική της θέση. Το Ισραήλ έχει ξεκαθαρίσει τη θέση του από την αρχή. Επιδιώκει το τέλος της Χαμάς ως μαχητικής δύναμης, απαιτεί την απελευθέρωση κάθε ομήρου. Και κάθε σενάριο της «επόμενης ημέρας» πρέπει να αποκλείει τη Χαμάς από την εξουσία στη Γάζα. Οχι, οι τελευταίοι οκτώμισι μήνες έδειξαν ότι δεν είναι εύκολη η επίτευξη αυτών των τριών αξιόλογων στόχων, αλλά τι επιλογή έχει το Ισραήλ, ανεξάρτητα από την οποία κυβέρνηση βρίσκεται στην εξουσία στην Ιερουσαλήμ. Πόσες περισσότερες αποδείξεις χρειάζεται ο κόσμος για να συνειδητοποιήσει ότι η Χαμάς υπάρχει για να καταστρέψει το Ισραήλ, όχι για να δημιουργήσει ένα βιώσιμο, ευημερούν κράτος στη Γάζα. Η απόπειρα εξιδανίκευσης και ωραιοποίησης της Χαμάς μεταξύ ορισμένων κύκλων στη Δύση είναι γελοία. Η Χαμάς είναι μια γενοκτονική, σαδιστική, κυνική, ολοκληρωτική, ομοφοβική, μισογυνιστική και αντισημιτική τρομοκρατική ομάδα. Δεν είναι μόνο ορκισμένος εχθρός του Ισραήλ, αλλά όλων όσων πρεσβεύει ο δυτικός κόσμος.

Ως επικεφαλής της ΑΙΣ διαδραματίσατε ρόλο στην προετοιμασία του εδάφους για τις Συμφωνίες του Αβραάμ. Πιστεύετε ότι η συμφιλίωση είναι μια διαδικασία του παρελθόντος;

Με τίποτα. Οι έξι αραβικές χώρες που βρίσκονται σε ειρήνη με το Ισραήλ δεν έχουν αλλάξει ριζικά τη θέση τους από τον Οκτώβριο. Καταλαβαίνουν καλύτερα από τον καθένα ότι η Χαμάς και οι σύμμαχοί της στο Ιράν, το Κατάρ και, ναι, στην Τουρκία, για να μην αναφέρουμε την εμψυχωτική και ακραία ιδεολογία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, αποτελούν μεγάλη απειλή για τη σταθερότητα και την πρόοδο στην ευρύτερη Μέση Ανατολή. Οπότε, αναμένω οπωσδήποτε να δω περισσότερη πρόοδο στη διεύρυνση του κύκλου της ειρήνης, ακόμα κι αν αυτό δεν συμβεί από τη μια μέρα στην άλλη.

Θα μπορούσε η Μέση Ανατολή να προχωρήσει πέρα από κύκλους πολέμου και αστάθειας; Οι ΗΠΑ και η ΕΕ υποστηρίζουν τη λύση των δύο κρατών. Θα το αποδέχονταν οι Ισραηλινοί;

Υπάρχει μια υπονοούμενη σύνδεση στην ερώτηση την οποία δεν αποδέχομαι. Η πρόταση είναι ότι εάν αύριο επέλθει λύση δύο κρατών, ο πόλεμος και η αστάθεια στη Μέση Ανατολή, και ίσως ακόμη και η 50ετής παράνομη κατοχή της Τουρκίας στην Κύπρο, θα σταματούσε. Ούτε κατά διάνοια. Δεν θα ήθελα τίποτα περισσότερο στη ζωή μου από το να δω διαρκή ειρήνη μεταξύ του Ισραήλ και όλων των γειτόνων του, συμπεριλαμβανομένων των Παλαιστινίων. Μεγάλο μέρος της δουλειάς μου, εδώ και δεκαετίες, ήταν μια αθόρυβη αναζήτηση για την προώθηση των προοπτικών συνύπαρξης. Ομως, εκτός από τις πρακτικές δυσκολίες, κυρίως των παλαιστινίων ηγετών που λένε «όχι» από το 1947, οι μεγαλύτερες προκλήσεις σε αυτήν την περιοχή είναι η απουσία, πολύ συχνά, μιας γνήσιας δημοκρατίας, ελεύθερων και δίκαιων εκλογών, κράτους δικαίου, ελέγχων και ισορροπιών στην άσκηση της εξουσίας, η εργαλειοποίηση της θρησκείας, η απουσία ίσων δικαιωμάτων για τις μη μουσουλμανικές μειονότητες, ενδυνάμωση των γυναικών και ειρηνικής επίλυσης συγκρούσεων. Δεν θα διορθωθούν ξαφνικά ό,τι κι αν συμβεί στο ισραηλινο-παλαιστινιακό μέτωπο.

Ο αντισημιτισμός έχει αυξηθεί. Πολλοί λένε ότι κάθε μέρα που το Ισραήλ παραμένει εμπλεκόμενο στη σύγκρουση στη Γάζα χειροτερεύει.

Πράγματι ο αντισημιτισμός έχει αυξηθεί με τρομακτικούς τρόπους. Το βλέπουμε πλέον καθημερινά στην Αμερική. Αλλά ο υπαινιγμός στην ερώτηση είναι ότι οι Εβραίοι είναι κατά κάποιον τρόπο υπεύθυνοι λόγω των προσπαθειών του Ισραήλ να αμυνθεί ύστερα από αυτό που συνέβη στις 7 Οκτωβρίου, μακράν η χειρότερη μέρα για τον εβραϊκό λαό από το Ολοκαύτωμα. Έτσι, εάν το Ισραήλ σταματούσε την προσπάθειά του να νικήσει τη Χαμάς, θα εξαφανιζόταν ως διά μαγείας ο αντισημιτισμός; Πρώτον, ακόμα κι αν το έκανε, κάτι που δεν θα γινόταν, το τίμημα θα ήταν πιθανότατα το τέλος του Ισραήλ. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να πληρώσουμε τέτοιο τίμημα. Δεύτερον, μην υποτιμάτε τη δύναμη του αντισημιτισμού, όπως έχει δείξει η ιστορία, να αντέχει, να βρίσκει ολοένα και περισσότερες «δικαιολογήσεις και εκλογικεύσεις», να συνεχίζει να δημιουργεί παράξενες νέες θεωρίες συνωμοσίας και να απειλεί τόσο τους Εβραίους όσο και τις φιλελεύθερες δημοκρατικές αξίες.

ΠΗΓΗ: [TA NEA](https://www.ane.gr), 22.6.2024